

Ηρθε από το Άγιον Όρος ο άντρας μου

/ [Οδοιπορικά - Προσκυνήματα](#)

Με τα κομποσχοίνια του, τα βιβλία, τα λιβάνια, τις εικονίτσες και τον αέρα της αγιοσύνης που φυσάει εκεί πάνω, θες από τις μνήμες του Παύλου Μελά, θες από τα παλέματα των καλογήρων, από τους κρυμμένους ασκητές, από το φανερό φως της Παρθένου, από τις βυζαντινές ψαλμωδιές, από τα αλάδωτα των νηστειών, από τα χρόνια της μονολόγιστης ευχής που έσκαψε υπομονές στους απaráκλητους τόπους και φύτεψε άνθη στα περάσματα από μοναστήρι σε σκήτη, από το συνωστισμό των προσευχών -όσο πυκνώνουν τα σύννεφα στον χειμώνα της πατρίδας-.

Δεν ρώτησα πολλά, είπε λιγότερα.

Όλα παίχτηκαν στο ατμοσφαιρικό επίπεδο και στην ήρεμη αδιαφορία για τα δελτία ειδήσεων. Κλείσαμε την τηλεόραση των ψεμμάτων, δεν μιλήσαμε για την χάλια κατάσταση, δεν συνομολογήσαμε ικεσία αλλά ήταν η φυσική εξέλιξη, όσο το σπίτι μας μυρίζει ακόμη τα θυμιάματα των ρούχων, που φορούσε στις αθωνικές αγρυπνίες. [\(περισσότερα...\)](#)